

[Thoft]

refunderet af det offentlige. Når ministeren så udfylder sin selvangivelse, trækker han de 100.000 kr. til produktudvikling fra, og så får han 70 pct. i skattelettelse, det er 70.000 kr. 40.000 kr. plus 70.000 kr. er 110.000 kr. 110.000 kr. er af 100.000 kr. 110 pct. Sådan!

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Nogle tror, at ingen kan følge med og forstå, hvad der siges, hvis man taler hurtigt. Det var et højest besynderligt regnestykke. Forholdet er det – lad os gå ind på eksemplet – at man investerer 100.000 kr. i produktudvikling.

Man får et tilskud på 40.000 kr. Dette tilskud gøres skattefrit. Ja men hvad har man så fået? Man har fået 40.000 kr. Man har ikke fået andet end de 40.000 kr. Man har fået et tilskud, og tilskuddet er skattefrit. Sådan!

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg ved ikke, om ministeren ikke vil eller ikke kan forstå det, hr. Thoft sagde. For hvordan ministeren end vender og drejer det, så er sandheden i det, hr. Thoft har sagt, at man i det eksempel, som blev draget frem, sparer 70.000 kr. i skat ved at foretage en investering på 100.000 kr. Oveni får man et tilskud, som er skattefrit, på 40.000 kr., altså får man dækket udgiften på 100.000 kr. med 110.000 kr. Altså har man 10.000 kr. skattefrit, man kan stikke ned i lommen.

Så hvordan ministeren end jonglerer med forskellige forklaringer og forsøger at adskille skattelovgivningen fra tilskudslovgivningen, må vi sige, at hr. Thoft har ret, og jeg kan i øvrigt tydeligt huske dengang, vi behandlede det forslag – jeg var ordfører på det – at den daværende skatteminister måtte bekræfte, at det forholdt sig sådan.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Nu er vi ved et af de tilfælde i livet, hvor man kan afkontrollere, om man har en logisk konstruktionsfejl i hjernen. Jeg vil indledningsvis sige, at der er mange mennesker, der er blevet til meget her i livet, selv om det er konstateret, at de har sådan en logisk konstruktionsfejl i hjernen.

Lad os prøve at se på det lidt forenklet. Vi har to personer. Den ene laver produktud-

vikling for 100.000 kr. Han får ikke noget tilskud. Han kan trække sine omkostninger ved produktudviklingen fra. Den anden laver produktudvikling for 100.000 kr., men får 40.000 kr. i tilskud. Disse 40.000 kr. bliver ikke beskattet.

Så vil jeg gerne spørge: er de pågældendes situation på nogen som helst måde forskellig skattemæssigt? De har begge to investeret hver 100.000 kr. De kan begge to i kraft af deres egen investering trække de 70 pct. fra – vi forudsætter en marginalbeskatning på 70 pct. Den ene har fået 40.000 kr. mere, som ikke bliver beskattet. Hans situation bliver 40.000 kr. bedre. Ja men det var da også det, der var meningen med tilskuddet. Men det er jo ikke de 40.000 kr., der pludselig bliver til 110.000 kr. De 40.000 kr. bliver til 40.000 kr. 40.000 kr. kan aldrig blive til 40.000 kr. på den måde, som de herrer regner det ud.

Men skal vi ikke overlade det til weekenden at konstatere, hvem af os der har en logisk konstruktionsfejl i hjernen?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun minde skatteministeren om den politiker, der for mange år siden vistnok endda her fra folketingets talerstol sagde: hvis det er fakta, så benægter a fakta. Jeg synes, det havde været meget mere reelt, om skatteministeren havde svaret det samme her.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det, jeg kaldte den rene Ebberød Bank, er det forhold, at når man afholder udgifter på 100.000 kr., får man 110.000 kr. refunderet af det offentlige enten via skattebilletten eller via tilskud. Skatteministeren må da erkende, at det er Ebberød Bank, når virksomhederne overhovedet ikke behøver at tage stilling til, om udgiften er fornuftig, for den giver kasse under alle omstændigheder. Det må da være rimeligt for folketinget, at man sørger for, at også virksomhederne dog tvinges til bare den mindste smule sparsommelighed. Denne måde at give erhvervstilskud på er i hvert fald erhvervstilskud, så enhver idiot kan forstå det.

Formanden: